

Hvad gjorde ikke Norges Kvinder i Dagene 12.—13. Aug., da det norske Folk stemte for et selvstændigt Norge. De stemte — endskønt deres Stemmer var ugyldige. Paa samme Maade burde alle vore Kvindeforeninger sætte Valghandling i Gang ved alle kommunale Valg.

Det er slet ikke saa vanskeligt. — Man vilde sikkert let kunne faa Lokaler paa de respektive Raadhuse. Og med Skatteindtægt, Alder o. lign. behøvede man jo ikke at tage det saa nøje. Men iøvrigt skulde selve Valget foregaa paa samme Maade som andre komm. Valg.

En saadan Valghandling vilde være en storslaet Demonstration. Den vilde blive fulgt med levende Interesse. Resultatet af Kvindernes Valg vilde blive meddelt i Bladene, og mangen Mand eller Kvinde vilde føle det som en Ære at være bleven valgt af Kvindene, selv om Valget ikke gælder.

Men først og sidst vilde saadanne af Kvinder foranstaltede Valg raabe over det ganske Land:

Hvorfor gælder Kvindernes Stemmer ikke?

Og dette Spørgsmaal, som ingen kan besvare med et rimeligt Svar, vilde fremtvinge Rettens Sejr over Uretten.

Chr. Mikkelsen.

En Henstilling.

Noget, som man næsten altid møder, naar der tales eller forhandles Politik — og specielt alm. Valgret — er Ord, som disse: „Ja, Kvindene maa saamænd gerne faa Valgret hvis de bare selv vil. Men de bryder sig ikke om den, i al Fald ikke det store Flertal. Prøv kun at spørge Kvinderne udover Landet, og I skal høre, det passer. Og hvad skal de saa med Valgretten?“

Mon det virkelig skulde staa saadan til? Jeg kan ikke tro, at Kvinderne virkelig skulde være saa ligegyldige for Landets Sager, dets Ve og Vel.

Men kunde der ikke helst nu inden de kommende Valg prøves paa at faa en „Forespørgsel“ stillet til alle Landets Kvinder?

Jeg tillader mig at fremkomme med et Forslag og henstiller forøvrigt til D. Kv. S. at arbejde videre med Tanken.

Lister skulde sendes til vaagne, interesserede Kvinder i de forskellige Sogne paa Landet og i Byerne med Anmodning om at lade disse gaa rundt til alle Kvinder i Sognet og ind-

hente deres Svar paa det ganske simple og letfattelige Spørgsmaal:

Ønsker de Valgret eller ikke?

Med lidt Bekostning og nogen god Vilje vilde dette ikke være uoverkommeligt.

Og hvad om der kunde sendes 100,000 Underskrifter fra danske Kvinder, der ønsker Valgret, til Regering og Rigsdag!

Dette vilde sikkert blive et tungt Lod i Vægtskaalen til Fordel for almindelig Valgret.

Og det kunde ikke længere siges, at det kun er et lille Mindretal emanciperede *Damer*, der bryder sig om at faa Valgret.

Med Tak for Optagelsen

Fru Mette Nielsen,
Aaby Højskole, Aabybro.

Finske Kvinder.

„Kv. og Sf.“ har fra Finland modtaget et Særtryk af „Nutids“ Beretning om *Delegermødet for Kvinders Valgret*, af hvilket vi her giver et Uddrag.

2. Dec. afholdtes i Helsingfors det store Valgretsmøde, hvortil Kvindeforeningen *Unionen* havde indbudt Repræsentanter fra hele Finland. 122 Delegerede var mødt fra By og Land; selv de mest afsidesliggende Egne havde vist deres levende Interesse ved at sende en eller flere Delegerede. Den store Sal, hvor Mødet holdtes, var fyldt til Trængsel af en ivrig lyttende Skare, da „Unionens“ Ordfører, Skoleforstanderinde *Lucina Hagmann*, aabnede Mødet. Hun udtalte som sin Overbevisning, at den stærkt voksende Interesse hos Kvinder for Kvindens politiske Ligestilling med Manden i Finland særlig havde taget Fart under de „Sorgens Aar“, der var gaaet over Fædrelandet, og som havde vist Samfundet, at Landet ikke kunde undvære Halvdelen af sine Børns Medvirken i Arbejdet for dets Fremgang og Velfærd.

Følgende Resolution vedtoges som Udtryk for de paa Mødet herskende Anskuelser:

Valgret og Valgbarhed bør tilkendes alle 21aarige Kvinder, gifte og ugifte, i Overensstemmelse med den lige og almindelige Valgrets Principer.

Til Fremme for Arbejdet i Valgretssagen foresloges følgende af Mødets Komite:

a) *Kvinderne skal i de forskellige Landsdele gennem Udsendinge til Valgmøder og andre offentlige Møder søge at virke for Sagen.*

b) *De skal gøre sig bekendt med Vælgernes og de valgte Landdagsrepræsentanters Stand-*